

[Niels Anker Kofoed]

byfornyelser – det vil sige, omskrevet til almindeligt bondedansk: nu bygger vi stuehuse og laver swimmingpools – og så lader vi landbrugsbygninger og avlsbygninger forfalde. Det var det, jeg mente med billedet. Jeg ved udmærket, at man har en begrænsning på 150 mill. kr., men det er bare tendensen. Man vil hellere bygge stuehuse end bygge stalde. Tænk, hvis de penge kunne blive brugt til at øge produktionen, øge valutaindtjeningen! Bagefter kunne vi måske have råd til at ændre vores stuehuse og få de swimmingpools, man gerne vil have. Jeg synes bare, folketingets beslutning er bagvendt tænkning.

Det andet, jeg vil nævne, er: hvad har vi forberedt os til inden for landbrugspolitikken? Vi ved, at EF skal have et bidrag på 250 mill. kr. ekstra i de kommende år. Har man forberedt, at vores landbrugssektor kan tjene flere penge? Nej, tværtimod begrænser man landbrugets ydeevne i kraft af økonomiske indgreb. Har man tænkt på, at Helmut Schmidt, den tyske forbundskansler, i aftes udtalte, at Vesttyskland ikke fortsat vil yde øgede bidrag til EF, for det kan ikke være meningen, at landbrugspolitikken skal have flere penge. Har man foreberedt sig på i regeringen, i folketinget: hvordan vil landbrugssektoren klare sig, hvis vi ikke får tilskud fra EF? Jeg gør opmærksom på, at 18 pct. af den samlede bruttoeksport er tilskud fra EF. Hvordan har vi tænkt os at få denne landbrugssektor til at fortsætte?

Jeg vil slutte med at sige, at de 150 mill. kr., denne rentetilskudsordning omfatter, skal regeringen ikke gå rundt og sige er en virkelig håndsækning til landbrugerhvervet og det danske samfund. Når det er på baggrund af den rentebelastning på 6 mia kr., vil jeg gerne se, hvilke økonomer der synes, at det er en fantastisk indsats erhvervsmæssigt, man her har gjort.

Jeg skal slutte med at oplyse, at vi stemmer for lovforslaget, men jeg er bekymret for landbrugssektorens fremtid, sådan som udsigterne er.

Tang Sørensen (FP):

Om et øjeblik stemmer folketinget for den sidste af regeringens såkaldte støtteforanstaltninger til dansk landbrug. Nu har man brugt et halvt år til at sprede en del af de penge ud, som man tog fra landbruget i december

1979. Hvad er det langsigtede resultat af disse støtteforanstaltninger, som et flertal her i folketinget har foretaget? Vi har i landbrugsudvalget set regnskaber stillet op fra forskellige landboforeninger for enkelte bedrifter ude omkring i Danmark, der viser, at selv om man nu har vedtaget en række støtteforanstaltninger, så er den enkelte landmands situation om 3 år tre gange så dårlig, som den er i dag.

Når vi ser på de udsigter, der er for dansk landbrug vedrørende prisfastsættelsen inden for EF i den kommende tid, står der et meget stort og åbent spørgsmål: hvad er fremtiden for dansk landbrug? Har vi fra socialdemokratiet, har vi fra landbrugsministerens side en eneste gang siden december 1979 set en langsigtet landbrugspolitik lagt på bordet her i folketinget? Man skyder problemerne foran sig. Nu vedtager man nogle støtteforanstaltninger, som ganske givet om 3 år bringer dansk landbrug i en værre situation, end det er i dag.

Jeg er glad for, og jeg er stolt over, at fremskridtspartiet, hver eneste gang disse støtteforanstaltninger har været lagt på bordet siden december 1979, har stemt nej, for vi har klare beviser for – landboforeningerne og den enkelte landmand kan klart bevise det – at disse støtteforanstaltninger skyder problemerne foran sig, og det bringer landbruget i en værre situation, end det er i dag.

Arne Bjerregaard (KrF):

Ja, fremskridtspartiet siger vel med hr. Halvgaard fra fremskridtspartiet, at de, som ikke kan klare sig, selvfølgelig skal have lov til at gå til grunde. Den opfattelse må fremskridtspartiet selvfølgelig stadig væk have.

Hr. Niels Anker Kofoed synes heroppefra at ville klandre os andre, som prøver på at stimulere landbruget – i hvert fald de landmænd, som har det svært i øjeblikket. Når hr. Niels Anker Kofoed siger, at fremtiden tegner mørkt for dansk landbrug, og at rentebyrden er høj, så er jeg nødt til at nævne nok en gang, at hr. Niels Anker Kofoed sad i regeringen til september 1979, og diskontoen steg i september 1979, og den steg igen i december 1979, altså affødt af den politik, som hr. Niels Anker Kofoed var med til at føre.